

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare
a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR. 179 / .X. .06.2013

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L. din localitatea .X., județul .X.
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. .X./03.04.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale prin adresa nr. .X./29.03.2013, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./03.04.2013 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**, din localitatea .X., str. .X., nr. .X., județul .X., CUI RO .X., prin cabinet individual de avocat .X. conform împuternicirii avocațiale seria .X..

Contestația este formulată împotriva Deciziei de regularizare a situației nr. .X./21.02.2013 emisă de Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale și privește suma totală de .X. lei din care taxă vamală în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia de regularizare a situației nr. .X./21.02.2013 a fost comunicată societății la data de 01.03.2013, așa cum rezultă din confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei, contestația fiind înregistrată la Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale la data de 26.03.2013 sub numărul .X., conform ștampilei registraturii aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art.207, alin.(1) și art.209 alin.(1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și

completările ulterioare, la data înregistrării contestației societatea regăsindu-se la poziția x din Anexa 1 la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1823/2012 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.**

I.S.C. .X. S.R.L. contestă Decizia de regularizare a situației nr. .X./21.02.2013 emisă în baza Procesului verbal nr. .X./21.02.2013 de organul vamal din cadrul Direcției .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale, precizând următoarele:

Prin contestația formulată, societatea solicită anularea Deciziei de regularizare a situației nr..X./21.02.2013 emisă de Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale întrucât s-a executat de fapt garanția constituită în baza MRN .X. din 15.X.2012 prin care s-a pus în liberă circulație cantitatea de .X. kg tomate.

S.C. .X. S.R.L. consideră că nu este motivată în fapt și în drept decizia contestată de organul emitent și nu sunt indicate motivele concrete pentru care s-a dispus executarea garanției vamale constituite.

Totodată, societatea precizează că este invocat doar art.137 alin.(6) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor, dar organul vamal nu a menționat care este condiția neîndeplinită care a dus la executarea garanției vamale constituite.

Contestatoarea consideră că sunt aplicabile prevederile art.4 din Hotărârea Guvernului nr.973/2006 care stabilește în sarcina autorității vamale obligația de a verifica documentația depusă de solicitantul garanției și de a aduce acestuia la cunoștință ce documente sunt necesare în vederea soluționării cererii de restituire a garanției.

S.C. .X. S.R.L. consideră că a depus documentele legale în vederea restituirii garanției fără a avea un răspuns din partea autorității vamale, susținând că nu a primit nicio adresă sau solicitare cu privire la garanția executată.

De asemenea, societatea precizează că din documentația înaintată reiese fără echivoc că produsele, respectiv roșiile, au fost înstrăinate de societate la un preț superior celui de intrare, motiv pentru care nu ar fi trebuit stabilite obligații de plată suplimentare.

În consecință, contestatoarea susține că Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./21.02.2013 este nemotivată, fiind lipsită atât de descrierea

faptelor care au dus la executarea garanției cât și de textul de lege încălcat.

II. Prin Procesul verbal nr. .X./21.02.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./21.02.2013, contestată, organul vamal din cadrul Direcției .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a constatat următoarele:

Organul vamal din cadrul Direcției .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a verificat la **S.C. .X. S.R.L .X.** din 15.06.2012 pentru care s-a instituit garanție forfetară în cuantum de .X. lei pentru cantitatea de .X. kg roșii cireașă în stare proaspătă.

În urma verificărilor efectuate, Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a stabilit încasarea garanției constituite întrucât societatea nu a întrunit condițiile prevăzute la art.137 alin.(6) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor.

Baza legală a Procesului verbal de control nr. .X./21.02.2013 și a Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./21.02.2013 emise de către Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale, este constituită de art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, de art.77 și art.78 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006, precum și de art.137 alin.(6) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor.

Prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./21.02.2013, contestată, organul vamal din cadrul Direcției .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a stabilit în sarcina societății taxă vamală în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X.lei.

III.Luând în considerare susținerile contestatarii și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei compusă din taxă vamală în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea poate beneficia de eliberarea garanției depuse la data efectuării importului de roșii cireașă, în condițiile în care din actele aflate la dosarul cauzei rezultă că societatea nu a respectat termenul legal pentru depunerea documentelor în vederea restituirii garanției.

În fapt, societatea contestatoare a depus la data de 15.06.2012 declarația de punere în liberă circulație .X. pentru cantitatea de .X. kg roșii cireașă în stare proaspătă încadrate în Nomenclatura combinată la cod .X., pentru care s-a instituit garanția de .X. lei în conformitate cu art.139 alin.(1) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.1.X.0/2007, art.137 alin.(1) lit.a) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011.

Prin adresa înregistrată la Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr. .X./16.11.2012, **S.C. .X. S.R.L.** a solicitat restituirea garanției în sumă de .X. lei achitată în baza .X./15.06.2012 pentru marfa denumită roșii cireașă.

Prin adresa nr. .X./23.11.2012, Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a comunicat societății că garanția instituită odată cu depunerea declarației vamale nu poate fi restituită întrucât nu au fost prezentate documente în măsură să justifice solicitarea făcută.

La data de 21.02.2013 organul vamal din cadrul Direcției .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a verificat la **S.C. .X. S.R.L** operațiunea derulată cu .X./15.06.2012 pentru care s-a instituit garanție forfetară în cuantum de .X. lei pentru roșii cireașă în cantitate de .X. kg.

În urma controlului efectuat organul vamal a stabilit că societatea nu a întrunit condițiile prevederilor art.137 alin.(4) și alin.(6) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și a decis încasarea garanției constituite de .X. lei.

Astfel, a fost încheiat Procesul verbal de control nr. .X./21.02.2013 în baza căruia a fost emisă Decizia de regularizare a situației nr. .X./21.02.2013 prin care a stabilit în sarcina societății suma totală de .X. lei compusă din taxă vamală în sumă de .X. lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.137 alin.(4) și alin.(6) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor, care prevăd următoarele:

“(4) Importatorul dispune de un termen de o lună de la vânzarea produselor în cauză, în limita unui termen de patru luni de la data acceptării

declarației de punere în liberă circulație, fie pentru a dovedi că lotul a fost

*comercializat în condiții care să confirme corectitudinea prețurilor menționate la alineatul (1) litera (a) sau la alineatul (2) litera (a), fie pentru a determina valoarea în vamă menționată la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b). Fără a aduce atingere aplicării alineatului (5), **nerespectarea unuia dintre aceste termene limită duce la pierderea garanției constituite.***

Garanția constituită se eliberează în măsura în care se face

dovada unor condiții de comercializare satisfăcătoare pentru autoritățile vamale.

În caz contrar, garanția se reține cu titlu de plată a taxelor la

import.(...)

(5) Termenul limită de patru luni menționat la alineatul (4) poate fi prelungit de autoritățile competente din statul membru cu maximum trei luni, la solicitarea importatorului, solicitare care trebuie justificată în mod corespunzător.

(6) Dacă, în urma unei verificări, stabilesc că nu au fost îndeplinite

cerințele prevăzute de prezentul articol, autoritățile competente recuperează

taxele datorate în conformitate cu articolul 220 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 (...)“.

Din prevederile legale mai sus enunțate, se reține că după efectuarea importului, în termen de patru luni de la data la care a fost acceptată declarația de punere în liberă circulație a mărfurilor, importatorul are obligația de a dovedi autorității vamale că lotul de marfa care a fost importat de aceasta a fost comercializat cu respectarea condițiilor privind corectitudinea prețurilor. Totodată, importatorul are posibilitatea de a solicita autorității competente prelungirea termenului cu maximum 3 luni dacă justifică în mod corespunzător. În cazul în care importatorul nu respectă condițiile prevăzute de legiuitor, garanția constituită nu se eliberează fiind reținută de către autoritățile vamale cu titlu de taxă vamală.

Organul de soluționare reține că termenul stabilit prin regulamentul anterior explicat este termen de decădere.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că **S.C. .X. S.R.L.** în data de 15.06.2012 a depus declarația .X. cu care a importat cantitatea de .X. kg roșii cireașă din Turcia.

În data de 16.11.2012 **S.C. .X. S.R.L.** a solicitat prin adresa înregistrată la Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr. .X. *“returnarea garanției în valoare de .X. lei plătită de societate în baza .X./15.06.2012 pentru marfa roșii.”*

Prin adresa nr. .X./23.11.2012, Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a comunicat societății că în urma analizării documentelor aferente cererii depuse de societate pentru restituirea garanției instituită prin .X./15.06.2012 *“...nu au fost prezentate documente în măsură să susțină solicitarea făcută.”*

Având în vedere faptul că societatea a depus declarația de punere în

liberă circulație a roșiilor cireașă importate din Turcia la data de 15.06.2012, iar

cererea de restituire a garanției însoțită de documentele care să dovedească realitatea prețului declarat a fost depusă de aceasta la Direcția .X. pentru Accize

și Operațiuni Vamale la data de 16.11.2012, după o perioadă mai mare de 4 luni, organul de soluționare constată depășirea termenului legal prevăzut de art.137 alin.(4) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor.

Totodată, societatea avea posibilitatea de a solicita autorității vamale prelungirea termenului cu maxim trei luni tocmai pentru a putea face dovada

unor condiții de comercializare satisfăcătoare, respectiv condiții transparente din

care să reiasă scopul comercial al tranzacțiilor desfășurate, certificate prin documente care să reflecte corectitudinea operațiunilor economice ale contribuabilului și absența intențiilor doloze, dar din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta nu și-a exercitat acest drept.

Mai mult decât atât, astfel cum rezultă din adresa nr. .X./23.11.2012 emisă de organul vamal, documentele depuse de către contestatoare nu au fost în măsură să dovedească realitatea prețului declarat și condițiile de comercializare, iar petenta nu a mai depus alte documente în susținerea contestației.

Prin urmare, având în vedere faptul că societatea nu a respectat termenul de patru luni prevăzut de dispozițiile legale anterior menționate pentru a

dovedi că lotul a fost comercializat în condiții care să confirme corectitudinea

prețurilor, în mod legal organul vamal a dispus reținerea garanției în sumă de .X.

lei constituită în baza .X./15.06.2012.

În ceea ce privește afirmația petentei potrivit căreia *"...a depus documente legale în vederea restituirii garanției, fără însă a avea un răspuns din partea autorității vamale, în sensul că acestea trebuie completate, sunt insuficiente sau nu corespund cerințelor legale..."*, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale a răspuns la solicitarea societății prin adresa nr. .X./23.11.2012 care a

fost comunicată **S.C. .X. S.R.L.** în data de 29.12.2012, potrivit ștampilei Oficiului poștal aplicată pe confirmarea de primire.

Totodată, nu poate fi reținută nici afirmația societății contestatoare potrivit căreia Decizia de regularizare a situației nr. .X./21.02.2013 emisă de Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale nu este motivată în fapt și în drept, întrucât, din analiza conținutului acesteia, rezultă următoarele:

- la rubrica de la pct. 2.1.1. „*Motivul de fapt*” se precizează faptul că *“În urma verificării .X. din 15.06.2012 prin care s-a instituit garanție forfetară în cuantum de .X. lei pentru tomate în stare proaspătă – .X. kg, DMAOV.X. decide încasarea garanției constituite întrucât nu au fost întrunite condițiile prevederilor art.137 alin. (6) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor.”*

- la rubrica de la pct.2.1.2. „*Temeiul de drept*”, se indică normele vamale de drept intern și comunitar aplicabile în speță, și anume: *„art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, art.78 alin.(3), art.77-78 din Ordinul Vicepreședintelui A.N.A.F. nr.7521/2006, art.137 alin.(6) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor.”*

Se reține că în conformitate cu prevederile legale invocate în conținutul deciziei, precum și faptul că societatea nu a făcut dovada comercializării produselor importate cu .X./15.06.2012 în termenul prevăzut de art.137 alin.(4) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) nr.543/2011 de stabilirea normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr.1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor, organul vamal a fost îndreptățit să solicite încasarea garanției în sumă de .X. lei.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale invocate și cele reținute în conținutul deciziei, precum și prevederile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”,

se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- taxă vamala în sumă de .X. lei;
- taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./21.02.2013 emisă în baza Procesului verbal nr. .X./21.02.2013 de Direcția .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale pentru suma totală de de .X. lei reprezentând:

- taxă vamala în sumă de .X. lei;
- taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL